

Nr 333.

Av herr **Andersson, Alfred**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 246 till 1943 års riksdag angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område framhölls angående tilldelning av oljekraftfoder följande:

»Det torde, i varje fall för närvarande, vara ofrånkomligt att under nästa regleringsår räkna med att tillgången på oljekraftfoder på grund av de försvårade importmöjligheterna blir ännu sämre än tidigare. Det är därför av allra största betydelse, att de för jordbruket tillgängliga kvantiteterna oljekraftfoder användas på det mest ändamålsenliga sätt för mjölkproduktionens upprätthållande. Såsom kommissionen framhållit måste härvid hänsyn tagas till tillgången inom olika delar av landet på eget ur äggvitesynpunkt tillfredsställande foder. Man torde sålunda bli nödsakad att på sätt kommissionen föreslagit från tilldelning av oljekraftfoder utesluta sådana delar av landet, där tillgången på annat mjölkdrivande foder är jämförelsevis god.»

På grund av föreliggande motioner om småbrukets behov av foder yttrade jordbruksutskottet i sitt utlåtande:

»Vad angår yrkandena i motionerna I: 37 och II: 59 samt I: 143 och II: 206 rörande det mindre jordbrukets intressen i fråga om den animaliska livsmedelsproduktionen samt fördelningen av vissa produktionsmedel vill utskottet erinra, att det i nuvarande läge ur försörjningssynpunkt torde vara nödvändigt att i allt väsentligt inrikta produktionen på att största möjliga totala livsmedelsutbyte erhålles. Givetvis bör därvid även, där så kan ske utan egentlig olägenhet för folkförsörjningen, eftersträvas, att småbrukets berättigade intressen att kunna bedriva en lönande animalieproduktion bli tillgodosedda.»

Längre fram i samma utlåtande heter det om samma sak.

»I de likalydande motionerna I: 298 och II: 421 har framförts det önskemålet, att de mindre jordbrukarna i första hand skulle tillgodoses vid fördelningen av oljekraftfoder och andra tillgängliga kraftfodermedel. Som utskottet redan framhållit torde det i nuvarande försörjningsläge vara ofrånkomligt att vid fördelningen av fodermedel i första hand tillämpa den av departementschefen angivna regeln. I den mån det emellertid

visar sig möjligt att tillgodose småbrukarnas intressen i förevarande hänseende finner utskottet det naturligt att så sker».

Riksdagen som godkände dessa uttalanden har alltså i fjol såsom sin mening uttalat, att småbrukets intressen böra beaktas vid tilldelning av kraftfoder i hela den utsträckning så kan ske, utan att detta medför någon egentlig olägenhet för folkförsörjningen.

I år är läget från försörjningssynpunkt avsevärt ljusare, särskilt om årets skörd skulle bliva nöjaktig. Även tillgången på kraftfoder torde vara bättre än i fjol. Under dessa förhållanden bör det vara möjligt att i högre utsträckning än förra året tillgodose det mindre jordbrukets behov av fodersäd och oljekraftfoder.

Med stöd av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 253 måtte uttala, att det mindre jordbrukets behov av spannmål och oljekraftfoder måtte beaktas i högre grad än under närmast föregående år.

Stockholm i maj 1944.

Alfred Andersson.
